

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 28 lutego 2019 r.

Sąd Rejonowy Poznań – Nowe Miasto i Wilda w Poznaniu w III Wydziale Karnym

w składzie:

Przewodniczący: Sędzia SR Bożena Baraniak

Protokolant: Magdalena Knowczyńska

w obecności Prokuratora Prok. Rej. P. – (...) ---

po rozpoznaniu dnia 21 lutego 2019 r.

sprawy

M. B.

urodz. (...) w J., syna M. i B. zd. B.

oskarżonego o to, że:

w okresie od 3 do 4 września 2018 roku w P. dokonał przywłaszczenia powierzonej mu rzeczy ruchomej w postaci platformy rowerowej T. (...) 922 i boxu dachowego (...) o łącznej wartości 3000,00 zł, czym działał na szkodę (...) M. W.,

tj. o przestępstwo z art. 284 § 2 k.k.

I. Oskarżonego M. B. uznaje za winnego przestępstwa z art. 284 § 2 k.k., popełnionego w sposób wyżej opisany i za to na podstawie art. 284 § 2 k.k. w zw. z art. 37a k.k. wymierza mu karę 10 (dziesięciu) miesięcy ograniczenia wolności,

II. na podstawie art. 34 § 1a pkt 1 k.k. i art. 35 § 1 k.k. zobowiązuje oskarżonego do wykonywania w czasie odbywania kary nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 30 (trzydziestu) godzin miesięcznie,

III. na podstawie art. 46 § 1 k.k. zobowiązuje oskarżonego do naprawienia szkody wyrządzonej przestępstwem przez uiszczenie na rzecz (...) M. W. z siedzibą w P. kwoty 3000 (trzech tysięcy) zł,

IV. na podstawie art. 627 k.p.k. oraz art. 1 i art. 2 ust. 2 w zw. z art. 2 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych (jedn. tekst: Dz. U. z 1983 r. Nr 49 poz. 223 ze zm.) zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa opłatę w kwocie 180 zł oraz kwotę 70 zł tytułem wydatków poniesionych przez Skarb Państwa od chwili wszczęcia postępowania.

SSR Bożena Baraniak

Uzasadnienie kary wymierzonej M. B.

M. B. został oskarżony o popełnienie przestępstwa z art. 284 § 2 k.k.

Sąd uznał, że karą uwzględniającą stopień społecznej szkodliwości czynu zarzuconego M. B., a jednocześnie nie przekraczającą stopnia jego winy oraz biorącą pod uwagę cele zapobiegawcze i wychowawcze w stosunku do niego, będzie kara 10 miesięcy ograniczenia wolności z obowiązkiem wykonywania nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele

społeczne w wymiarze 30 godzin miesięcznie. Nadto Sąd orzekł wobec oskarżonego obowiązek naprawienia szkody przez uiszczenie na rzecz pokrzywdzonego (...) M. W. z siedzibą w P. kwoty 3.000 zł.

Orzekając o karze Sąd kierował się dyrektywami zawartymi w art. 53 § 1 i 2 k.k., bacząc by jej dolegliwość nie przekroczyła stopnia winy, tak by wymierzona kara nie była jedynie odwetem, ale odpłatą za popełnione przestępstwo, a jednocześnie, aby uwzględniała stopień społecznej szkodliwości czynu oraz miała na uwadze cele zapobiegawcze i wychowawcze.

Jako okoliczność obciążającą uwzględniono uprzednią karalność oskarżonego, w tym za przestępstwa przeciwko mieniu.

Po stronie okoliczności łagodzących rozważono fakt, że M. B. pracuje zarobkowo prowadząc działalność gospodarczą oraz stosunkowo niewysoką wysokość szkody.

W ocenie Sądu kara 10 miesięcy ograniczenia wolności jest adekwatna do stopnia zawinienia M. B. oraz do stopnia społecznej szkodliwości czynu, spełnia swoje cele zapobiegawcze i wychowawcze wobec niego. Kara została odpowiednio wyważona, prawidłowo spełnia wymogi prewencji ogólnej i szczególnej, jest wystarczająca z uwagi na sylwetkę oskarżonego, który pracuje zarobkowo. Kara nie razi surowością z jednej strony, ani też nie jest nadmiernie łagodna i stanowi sprawiedliwą odpłatę za czyn oskarżonego.

Kara w orzeczonej wysokości odniesie w stosunku do oskarżonego swe cele resocjalizacyjne i wdroy go do przestrzegania porządku prawnego w przyszłości. Wprawdzie M. B. wcześniej był trzy razy karany sędownie, w tym za przestępstwa przeciwko mieniu na kary pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem ich wykonania, jednak powyższe nie przekreśla automatycznie możliwości wymierzenia kary o charakterze wolnościowym, tym bardziej, że szkoda nie jest wysoka, a nadto oskarżony pracuje zawodowo i osiąga miesięcznie dochody w granicach 5.000 zł brutto i ma na utrzymaniu dwoje dzieci.

Określając ilość godzin nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne Sąd wziął pod uwagę uprzednią karalność oskarżonego uznając, że dla osiągnięcia celów resocjalizacyjnych kary optymalne będzie zobowiązanie go do wykonywania 30 godzin pracy w stosunku miesięcznym. Jednocześnie Sąd nałożył na M. B. obowiązek naprawienia szkody, ponieważ nie została ona wyrównana, a z uwagi na sytuację materialną oskarżonego może on bez trudu ten obowiązek zrealizować. Nadto nałożenie obowiązku naprawienia szkody wzmocni resocjalizacyjne oddziaływania na M. B. w kierunku wdrożenia go do prowadzenia trybu życia zgodnego z oczekiwaniami społecznymi.

Orzeczonej karze daje społeczeństwu poczucie, że dobra chronione prawem rzeczywiście z tej ochrony korzystają. Tak ukształtowana kara osiągnie wobec sprawcy swe cele resocjalizacyjne, a społeczeństwo utwierdzi w przekonaniu, że państwo reaguje zdecydowanie na wszelkie przejawy łamania prawa.

O kosztach Sąd orzekł na podstawie przepisów powołanych w punkcie IV wyroku uznając, iż oskarżony jest w stanie je uiścić, gdyż pracuje zarobkowo i osiąga wysokie dochody.

SSR Bożena Baraniak